

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

potius quàm verbis subigendi viderentur, (exuberat enim & exuperat in omni terra malorum turba gregem Dominicum) arma contraxit quanta potuit in Saxonia, & apud summum pontificem peregit, ut quoniam res Asia frigeant, cessauitq; pro magna parte in eam peregrinatio, Celestinus summus pontifex remissionem peccatorum in Liuoniam pugnantibus conuertit: Vnde exciti multi vtriusq; ordinis viri, & ecclesiastici & seculares, in sanctam se militiam cum Bertholdo episcopo protinus accinxerunt. Prouecti nauigij in terram, opposuere aciem venientibus ex aduerso rebellibus fidei hostibus: Vbi iam ad conflictum ventum erat, episcopus ferociori quàm regere posset, iumento deuectus, fertur inuitus in medios hostes, ibiq; confoditur anno octauo & nonagesimo post centum & mille.

CAPVT XIII.

Albertus illi Bremensis surrogatur canonicus, vir ingenio acer, & ad omnem pro Christo laborem impiger: etate iuuenis, manu & animo aequè promptus. Is apostolica fretus indulgentia, in omni maritima Saxonia atque Scandalia, crucem & ipse predicauit, & per alios fecit predicari: & per annos triginta indefessus laborans, per brumam versatus in Germania littore, collegit militaturos, quos primo vèrè dum mare peritum esset nauigans, transportauit in terram, & statem totam pugnantes in hostes: Autumno quidam rediere: quidam etiam per brumam substitere: Redibat ille iterum atq; iterum, deuehens ac reuehens milites multa peregit in ea terra ad Christi laudem. Hic est, qui Rigam urbem primus muris sepfit & communiuit: Aliquot pontifices in eam terram & duces in eam secum vexit militiam, milites sine numero, ciues ac mercatores, in hoc

negocio militantes pro Christo. Multi casti terram suo sanguine sunt mercati: Sapè perpulit hostes crucis Christi, obsides dare, pacis subire conditiones: Deniq³ efferuescente multorum deuotione, nouum inter se ordinem Crucegladiatorum fratrum erigere deliberauerunt, spe confirmationis apostolicæ sequuturæ. Erāt eius professionis duo post inuicem magistri: Indè tamen, cùm in Prusiam peruenissent fratres Ordinis Teutonicorum, implorati venerunt in Liuoniam, & statim absorbuīt ille Gladiocruciatorum ordinem, & transierunt volentes in professionem Ordinis beatæ Mariæ Teutonicorum: qui vsq³ hodiè tenent terram. Sed statim ab initio de domino terra exortum est certamen inter episcopos & fratres memoratos: quod durauit ab illo principio in nostra tempora, duraturum in finem: cùm Ordo non contentus tertia parte prædiorum, quæ illi initid permissa est ab episcopis, iam penè duas occupauit, ecclesia vix tertiam retinente, de qua etiam nunc non satis quiescunt: Plura tamen præclara facinora fecere in gentē viri fortes. Accesit rex quoq³ Dania Estoniā à mari impugnās, firmans urbem hodiè præclaram Reualiam: quæ in testimonium primæ conuersionis ab regibus Danorum episcopatum seruat Metropolitano in Dania subiectū. Res autem in ea terra gestas, nec professio nostra continet, & alibi quidem suis in annalibus tenent Liuones: In professione tamen, vbi opus euenerit, interferemus. Ordinis autem Teutonicorum primordia, & in Scandalia diximus, & quod deesse videbitur, infra ad tempora Frederici II. quando ille meruit Ordo Apostolicam confirmationem, differemus: nunc hoc solum commemorare contenti, quod Liuonia conuersionis suæ authores lingua testatur fuisse Saxones: Illi enim nunc habitant: Illi

Ordinem fouent: Illi tenent vrbes, & rusticum populum in extrema seruitute, quod dura eius ceruix: fertur deponere gubernant.

CAPVT XV.

OTto eius nominis IIII. Henrici Leonis filius, annitente Adolpho Coloniensi archiepiscopo, & fratre Ottonis Henrico comite Rheni Palatino, rex Romanorum creatur, aduersus Philippum Henrici fratrem, Friderici filium Imperatoris, quem Papa non amabat. Agebat tum Otto in Pictauiā, bellis pro rege Anglorum auunculo suo implicitus: Qui vbi audiuit nepotis promotionem, magnis missis thesauris annititur honorem illius attollere. Mittuntur obuiam Ottoni solennes nuncios, qui deducerent euntem vsq; Coloniā. Prima in Aquisgranum noui regis expeditio, quod illic esset coronandus, & ciues Imperatori mortuo seruientes, ante principum concordiam portas tenuere clausas: Sciebant enim alios aliud sentire. Sed multis inibi factis laboribus & impensis, ad summam, vt ferunt, octuaginta milium, ciuitatem obtinuit: Ibiq; per Adolphum Coloniensem archiepiscopum est consecratus. Et vt ea electio est insinuata summo pontifici, eam pronus confirmauit, magis in Ottonem quam Philippum inclinans: quod declarat decretalis Venerabilem, de elec. Philippus tamen à maiore principum numero surrogatur Henrico fratri, patriq; Friderico: Nam & Imperialia insignia in manu eius fuere. Tenebat autem robur Imperij maximum per Saxoniam, Sueuiam, Bauariam: cuncta penè praesidia in potestate illius erāt: Ottoni sola Colonia cum quadam Westphaliae & Saxoniae parte patebat. Philippus aut, congregato magno principū & pontificum caetu in Moguntia, ibi consecratur per dominū Tarentinum,